

Provisoriet i Udvalg lige til den 1ste April, da det udløber af sig selv, og saa fortsætter man igen. Jeg kan ikke stønne rettere, end at det er at gøre det provisoriske Ministerium Vejen saa bekvem og magelig som mulig, og hvis denne Sag skulde for Rigsretten, og den Dag kan komme, vil jeg dog spørge om, hvorledes de berede deres egen Sag, vor Sag, Grundlovens Sag ved den Fremgangsmåde, de bruge. For det første paa- staa de med privat Initiativ. De vide der, at Retten vil underkende vor Opfattelse. Det vide de forud, inden de nu gøre det her; men ved Underkendelsen af denne Opfattelse ville de ikke kunne fremlægge Bevis for, at de have forkastet det faktisk lige siden 1885—86, i sidste 3 Aar opretholdt Finansprovisorium, og saa vil Ministeriet kunne paaberaabe sig, at dets foreløbige Lov ingenfinde er retslig forkastet, efter at det har faaet Rettens Erklæring for, at det private Initiativ ikke gives Medhold. Altsaa de have kunnet opretholde dette, og Ministeriet har hvert Aar givet Folketinget Lejlighed til at sige sin Mening om dette, men det har undladt det paa Grund af denne Maksime. Det er efter min Mening overordentlig farligt for den eventuelle retslige Sæd- den af vor Stilling i Fremtiden. Jeg skal for- sværgt dertil sige, at nu er der endelig med det Forslag, som er forelagt i Dag — det er en mere formel Betragtning — forelagt de provisoriske Budgetter. Man kan godt tænke sig de provisoriske Budgetter udarbejdede, uden at de ere baserede paa den saakaldte foreløbige Lov. Der blev ikke henvist til de provisoriske Budgetter i det ærede Medlem fra Nørresundbys (Lutein) Forslag. Her er der henvist dertil paa en saadan Måde, at hvis De forkaste det, er det ikke blot reelt, men ogsaa formelt klart, at De have forkastet ej blot den saakaldte foreløbige Lov, men de i Genhold til den udarbejdede og brugte administrative Budgetter. Jeg lægger nogen Vægt paa dette Spørgsmaal i disse Fortolkningens Tider. Mig forekommer det derfor, at set fra Hensigtsmæssighedens Side, navnlig med den Motivering fra Forhandlingspolitikkens Side, maatte Nødsituationen af et Par Maaneders Ferie o. s. v., foranledige, at ærede Herrer, der i det ærede Medlem fra Njøge (Hørup) har deres Ordfører, maatte kunne samstemme med os. Men til alt dette kommer endnu dette, at jeg og mine Meningsfæller, der have frembragt Dagsordenen, se ikke dette Spørgsmaal alene fra den politiske Hensigtsmæssighedens Side, men trods Hensigtsmæssigheden eller U hensigtsmæssigheden, trods Hensigtsmæssighedsgrunde for eller imod sig

vi: Vi kunne ikke andet, vi kunne og bør ikke andet end forkaste dette Instrument, saaledes som det her foreligger. Det er vor Blygt, fordi dets vedvarende Eksistens, endog i Ministeriets egen Indbildning, er en Trusel mod vor Grundlov, og denne Trusel ville vi nedlægge en Indsigelse imod, saa meget mere som vi i alt Fald ved at stemme kunne forhindre Ministeriet i efter sin egen Opfattelse at bruge dette Instrument mod Grundloven. Det er det mere principielle, det er det afgørende for os. Vi erklære, at hvis de Herrer ville paavise at der er Hensigtsmæssighedsgrunde for at udsætte dette Spørgsmaal, eller nogen af de Herrer efter deres Plan for denne Samling have Forslag, de ville have fremmet først, Angreb paa Ministeriet til Fremme af vort Kald her, saa ville vi bruge nogle Uger til, ligesom i 1877 og 1886—87, saa skulle vi følge de Herrer ved at lade det gaa i Udvalg, naar de saa gennem deres Ordfører indestaa for, at det skal komme frem til Forkastelse i Løbet af kort Tid. Det er jeg bemyndiget til at erklære. Men ikke gaa vi med til at henlytte dette Forslag til 31te Marts eller 1ste April for at afløses af det 11te Provisorium, saa er det kun, som de sige, at bane Vejen, at strø Roser paa Vejen for Provisoriumini- steriet, og vi berede os selv en yderst farlig Stilling, naar en Gang Stillingen er forandret, og vi komme til en eventuel retslig Forsøgning af vor Sag; det kan ske.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen herom.

Forslag om Overgang til Dagsordenen af Berg (jfr. foran Spalte 341—42) blev ved et Navneopraab, der foretoges paa Begæring af Berg, Bjerre, Bønløkke, S. C. Christensen, S. P. Christensen, Selker, Korsgaard, Beth, A. Nielsen, Mølgaard-Nielsen, Ovesen, Knasmussen, Rosager, E. Sørensen, S. Sørensen, Tang og Vestergaard, saaledes som nedenstaaende Liste nærmere udviser
forkastet med 64 Stemmer mod 17.

Saa:

Selker, Korsgaard, Beth, Mølgaard-Nielsen, A. Nielsen, Ovesen, Knasmussen, Rosager, E. Sørensen, S. Sørensen, Tang, Vestergaard, Bach, Berg, Bønløkke, S. C. Christensen og S. P. Christensen.